

การแก้ปัญหาการศึกษาไทย คณิตหลัง อย่าไปเกาที่ขา

นำเสนอเมื่อ : 29 เม.ย. 2559

วันนี้ (29 เม.ย.2559) ผมได้รับข้อความจากกัลยาณมิตรท่านหนึ่ง ที่ไม่ใช่ครู แต่เป็นผู้ที่คลุกคลีกับวงการครูในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติ ท่านหนึ่ง ได้กรุณาส่งขอเขียนที่ผมได้อ่านแล้วรู้สึกว่าจะได้แชร์ให้คุณครูทุกท่านได้อ่านกัน ลองอ่านดูนะครับว่า แนวโน้มอะไรบางที่น่าสนใจ สิ่งใดที่เราควรมองและปรับเปลี่ยนกันบ้าง ครับ

การแก้ปัญหาการศึกษาไทย คณิตหลัง อย่าไปเกาที่ขา

ออกตัวก่อนว่าไม่ได้เป็นคนที่อยู่ในวงการศึกษาระดับไหนเลยนะครับ สิ่งที่ใกล้ชิดกับครูที่สุดคือการได้เรียนกับครู แล้วก็พยายามจีบครู LOL

เค้าบอกกันว่าประเทศเล็กจะยิ่งใหญ่ได้ด้วยการศึกษา จะรวยได้ด้วย innovation เป็นที่แน่ชัดว่า ประเทศจะพัฒนาได้ การศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง

ลองดูสิงคโปร์เพื่อนบ้านเราก็ได้ครับ กว่าสิงคโปร์จะมาถึงตรงจุดนี้ได้ จากประเทศที่มีคนขาดระเบียบวินัย

เค้าพัฒนาเรื่องวินัยอย่างจริงจังควบคู่ไปกับการศึกษา ลองดูตอนนี้สิครับ เค้าเป็นอย่างไรรเราเป็นอย่างไหน

เรายังเสมอดันเสมอปลายไม่มีเปลี่ยนแปลง ซึ่งไม่แน่ใจว่าเป็นข้อดีของเราหรือไม่ เค้าติดอันดับสองการศึกษาโลก เราติดอันดับ 8 ของ AEC

แต่ไหนแต่ไรครูเป็นผู้มีบทบาทอย่างมากในสังคม มีหน้าที่อบรมสั่งสอน ถ่ายทอดความรู้ ซึ่งมันแน่นอนมันก็มีทั้งถูกและผิด

สมัยก่อนตอนผมเรียนเมื่อ 30 ปีที่แล้วและก่อนหน้านั้น ความรู้จะอยู่ที่ครูสอนอะไรเราเท่านั้นเป็นหลัก มีอะไรก็เชื่อครูนี่ละ จำผิดๆมาก็เยอะ ...

แต่ตอนนี้ด้วยความที่เทคโนโลยีเจริญไปมาก พฤติกรรมคน ครอบครัวยุค สังคม โลกเปลี่ยนแปลงไป

คนสามารถหาสิ่งที่อยากรู้อย่างแค่กระดิกนิ้วบนคีย์บอร์ดคอมพิวเตอร์ไม่กี่ทีเท่านั้น แต่ยังคงเหมือนเดิมคือมีทั้งถูกและผิด

ในเมื่อโลกยุคใหม่มาถึง ระบบ ครูเขียนนักเรียนจด หรือ ท่องเป็นคำเพื่อนำไปสอบ มันน่าจะต้องเปลี่ยนแปลงไปได้แล้ว

บทบาทครูในยุคนี้ควรจะเป็นผู้ทำให้นักเรียนเข้าถึงเนื้อหาสาระ และคอยชี้แนะในสิ่งที่ถูกต้อง ความรู้เท่ากันได้อเองครับ

พอเราคิดกันอย่างนั้น เราก็พยายามพูดกันถึง Education 3.0 หรือ 4.0 กันมา แต่การจะไปถึงตรงนั้นได้มันต้องมีอะไรบ้าง

มันดูเหมือนว่าเราอยากเป็นแบบนั้น แต่เราไม่อยากทำงานไปถึงตรงนั้นได้อย่างจริงจัง

ความพร้อมของครู อุปกรณ์ต่างๆ โครงข่ายอินเทอร์เน็ต ความเข้าใจการสอนสมัยใหม่ พวกนี้มีไว้ให้ครูกันหรือยัง หรือหน้าที่ครูต้องไปหามาด้วย ?

ที่สำคัญจะเข้าไปทำไมในเมื่อหลักสูตร รูปแบบการสอน การประเมินการสอนมันยังคงเหมือนเดิมเช่น 0 ตก 4 ดีมาก

ตอนนี้เราวัดครูเก่งกันอย่างไร อะไรคือข้อบ่งชี้ว่าครูคนไหนเก่ง ในเมื่อลูกศิษย์ส่วนใหญ่เรียนพิเศษจนสอบได้เป็นส่วนใหญ่ ?

โรงเรียนหนึ่งมีทั้งสอบ Onet ได้ 100 เต็ม กับ ไม่ผ่านการประเมินหรือ 0 ก็มี ปัญหามันอยู่ที่ไหนกันแน่

คำถามคือ เราไม่รู้จักจริงๆหรือว่าปัญหาของการศึกษาไทยมันอยู่ที่ตรงไหน ? ลองพิมพ์ดูใน google พบว่ามีงานวิจัยของคนไทยมากมาย ประเทศนั้นเป็นแบบนี้

ประเทศนี้เป็นแบบนี้ **ปัญหาของฉันคืออะไร** แล้วมันก็แค่เอาไว้อ่าน เอาไว้อ้างอิง เอาได้อ่านให้รวมกันรัดตัดใจอย่างมีความสุขกันแบบเดิม ไม่เห็นได้แก่อะไร

วันดีคืนดีก็ระบุว่าปัญหาการศึกษามันมาจาก ครูหนี้เยอะกระทบการเรียนการสอน ครูถูกเกี้ยว ทำอาชีพเสริมอะไรแบบนี้ ครูหะครับไม่ใช่แพะ แหม ...

จำนวนครูที่มีปัญหาเป็นสัดส่วนกี่ % ครู 400,000 คนที่สอนอยู่ในปัจจุบันมีปัญหานี้กันทุกคนเลยหรือ ?

ทราบไหมครับว่าโรงเรียนในไทยที่มีเกือบ 35,000โรงเรียนนั้นมีโรงเรียนขนาดเล็กก็โรงเรียน มีโรงเรียนที่ป.1 มีนักเรียนแค่ 1 คนอยู่ที่โรงเรียน

แล้วปัญหาดังนั้นมันเป็นปัญหาของใครกัน ?

เปลี่ยนวิถีคิดซะใหม่ดีไหม ผมเชื่อเรามีคนเก่งอยู่ในระบบ อยู่ในกระทรวงมากมาย แต่คนเก่งเหล่านั้นไม่มีเวทีหรือโอกาสให้แสดงออกเพราะมีอะไรมาขัดไว้

เปลี่ยนกฎ เปลี่ยนวิธีการคิด การประเมิน
ให้โอกาสคนกลุ่มนี้ได้แสดงฝีมือออกมาจะเห็นอะไรมากกว่าเดิม รวมไปถึงการประเมินครู การขึ้นเงินเดือนด้วย

ครูท่านมีหน้าที่ต่อเด็กคือสอนเด็กให้เก่งและดี
หน้าที่ต่อตนเองคือพัฒนาตัวเองให้มีความรู้เท่าทันโลกอยู่เสมอ อะไรที่ไม่ใช่หน้าที่ครูอย่าไปยึดให้ทำลาย

ไปแก้ระบบให้ดีกว่าก่อน พอระบบดีมีคุณภาพ

ระบบมันจะคัดกรองคนให้ต้องดีมีคุณภาพตามไปด้วยเอง

ผมยกตัวอย่างอีกอัน ผู้บริหารระดับสูงสุดของหน่วยงานราชการ อย่างเลขาธิการ / ปลัดกระทรวง ล้วนแต่เป็นผู้อาวุโสวัยใกล้เกษียณด้วยกันทั้งนั้น

แน่นอนสิ่งที่พวกท่านมีคือความรู้ ความสามารถ บารมี แต่สิ่งที่ขาดไปคือพลังงานที่เสื่อมถอยไปตามกาลเวลา

ลองคิดถึงอีก 1-2 ปีท่านจะเกษียณ ท่านจะทำงานเต็มที่ตั้งใจสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆให้กับหน่วยงาน ในเมื่อท่านอยู่จุดสูงสุดแล้ว บางท่านอาจทำ บางท่านอาจไม่

ผมเชื่อว่าช่วงเวลาคนที่ยังมีพลังทำงานและอยากสร้างสรรค์ผลงาน 30-50 น่าจะเป็นช่วงที่ทำได้เต็มที่

ด้วยระบบที่แข็งแกร่ง ทำคนที่ทำงานพลาดอยู่อายุไปด้วย เราปักหลักยืนนิ่งงออย่างมั่นคง ก้าวไปข้างหน้าก้าวหนึ่ง และถอยกลับมาสองก้าวตั้งหลักเสมอ

ทำไมเราไม่มีปลัดกระทรวง หรือ เลขาธิการอายุ 40-45 กันบ้างล่ะครับ
ท่านที่เกินกว่านั้นก็ไปเป็นที่ปรึกษา หรือ บอร์ดอะไรพวกนี้ไปมันน่าจะดีกว่าไหม ?

แค่โอเคเดี๋ยวนะครับ มันน่าจะต้องมีวิธีลื่นๆ บริษัทเอกชนใหญ่ๆเค้ายังทำกันได้นี่นา

สรุป : เปลี่ยนกฎ แก่ไขระเบียบ เปลี่ยน KPI ครับ รับรองมันต้องเห็นการเปลี่ยนแปลงบ้างสิน่า